

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ

Μία μεγάλη ποικιλία σιτηρῶν παράγεται τώρα ἀπὸ τοὺς σπόρους τοῦ σίτου οἱ ὅποιοι ὑφίστανται εἰδικὴν ἐπεξεργασίαν διὰ τῆς μεθόδου ἀτομικῆς ἐνεργείας ἀπὸ μίαν ἑταιρείαν σιτηρῶν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου. Μερικαὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ποικιλιῶν ἔχουν πολὺ μικρὸ στέλεχος καὶ ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς αὐτὰς γίνονται νέα ἔρευνα, ἢ δὲ ἀνάπτυξις των συγκεντρῶνει τὸ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον.

Εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις τὸ στέλεχος τῶν ποικιλιῶν αὐτῶν εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ μικρότερον τοῦ ἀρχικοῦ τύπου. Τὰ στάχυα τείνουν ἐπίσης νὰ

Καὶ ἐπὶ πλέον ὁ Θεσμός τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων στηρίζεται στὴν θεμελιώδη ἀρχὴ τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεξαρτήσεως καὶ τοῦ κοινωνικοῦ χρέους, ἀπὸ ὅπου ἀπορρέουν δύο βασικὲς ὑποχρεώσεις κάθε ὀργανωμένης Κοινωνίας, δηλαδή ἡ ἀσφάλεια κατὰ τῶν κινδύνων τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἐξασφάλιση ἐνός κατωτάτου ὁρίου διαβιώσεως κάθε μέλους τῆς. Καὶ ἂν εἶναι ἀλήθεια πῶς ὅλοι γεννιόμαστε χρεῶστες τῆς κοινωνίας, τί πρέπει νὰ ποῦμε γιὰ τὴν κατάχρησιν κοινωνία τῶν ἀστῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ὑπαίθρου; Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον χρέος ἀπέναντι τῆς ὑπαίθρου εἶναι ληξιπρόθεσμον καὶ ἀπαιτητὸ πρὸ πολλῶν δεκαετηρίδων καὶ δὲν ἐπιδέχεται παραιτέρω ἐκκρεμότητα.

I. Π. ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑΣ

γίνουιν μικρότερα, ἀλλὰ εἶναι πιθανὸν ὅτι αὐτοὶ οἱ τύποι μὲ μικρὸ στέλεχος μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν δημιουργίαν νέων ποικιλιῶν. Ὑπάρχει δὲ σκέψις διασταυρώσεως αὐτῶν μὲ ἤδη γινώστους τύπους σίτου. Ἡ ὅλη ὑπόθεσις τῆς ἐπεξεργασίας διὰ τῆς μεθόδου ἀτομικῆς ἐνεργείας τῶν σπόρων τῶν σιτηρῶν σκοπὸν ἔχει μᾶλλον νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν παραγωγὴν τοιούτων εἰδῶν ποὺ ὁ καλλιεργητῆς μπορεῖ νὰ παράγῃ μὲ τὴν βοήθειαν ἢ ἀνευ τῆς βοήθειας χημικῶν ὑλῶν ὅπως εἶναι αὐτὰ ποὺ ἤδη ἐφαρμόζει. Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν εἰδικοὶ σπόροι ἐπεξεργάζονται εἰς τὸ Ἴδρυμα Ἐρευνῶν Ἀτομικῆς Ἐνεργείας τοῦ Χάργουελ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἑταιρεία σιτηρῶν στέλνει δείγματα μὲ λεπτομερείας ἐπὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπεξεργασίας καὶ τὰ ἐπεξεργαζόμενα δείγματα ἐπιστρέφονται διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ. Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος λανθανούσης ραδιενεργείας εἰς τοὺς σπόρους μετὰ ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν. Ἡ ἐπεξεργασία εἰς τὸ Χάργουελ ἦτο τριῶν εἰδῶν. Διὰ ἀκτινοβολίαν νετρωνίων τὸ εἶδος τίθεται εἰς τὴν ἀτομικὴν στήλην, διὰ ἀκτινοβολίαν μὲ ἀκτίνας γάμμα τίθεται εἰς μίαν συσκευὴν κοβαλτίου-60, ἐνῶ ἡ ἐπεξεργασία μὲ ἀκτίνας X γίνεται εἰς πολὺ ὑψηλὴν ἔντασιν.

Αἱ ποικιλίαι σίτου ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν ἦσαν τὸ Χάιμπριντ 46 καὶ τὸ Χόλτσφαστ τὰ ὅποια ἐξελέγησαν ἐπειδὴ εἶχον πολὺ διαφορετικὰς ιδιό-